

Söndag f domssöndagen

Psalmer: 632, Ps 90, 316, 318, 72, 490

Texter: Sef 2:3, 3:11-13, **Upp 3:7-13**, Matt 25:1-13

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, vi tackar dig för din uppenbarelse i Uppenbarelseboken. Du försäkrar oss om att du ska segra och vi med dig. Hjälp oss avgöra vad som är viktigast så att vi tjänar dig medan vi väntar din dag. Amen.

Paulus skriver till församlingen i Korint: *Men vi har inte fått världens ande utan Anden som är från Gud, för att vi ska veta vad vi fått av Gud. Det förkunnar vi också, inte med ord som mänsklig visdom lär oss utan med ord som Anden lär oss, Det är ett av de bibelställen som används för läran om verbalinspirationen. Med det menas att man tar Bibeln på orden: att hela Skriften har Gud som författare även om människor skrivit ner orden. Varje ord är ord som Anden lärt dem. Därför är hela Bibeln sann och trovärdig i allt. Ett tydligt exempel på verbalinspirationen är när aposteln Johannes skrev brevet till församlingen i Filadelfia. Den Uppståndne och Förhärligade visade sig för aposteln och gav honom befallning att skriva. Johannes skrev på Jesu diktamen. Det har behagat Gud att bevara brevet för att undervisa oss. Brevet är ämnat lika mycket för oss som lever i dessa yttersta dagar som för de första läsarna.*

Brevet börjar med orden: *Så säger den Helige och Sanne, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna...* Det är en referens till den första synen Johannes såg. Johannes fick se en som liknade en Människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad med ett bälte av guld om bröstet...hans ansikte lyste som solen, när den skiner i all sin kraft. Han presenterade sig som ”den som förste och den siste och den levande”: ”Jag var död, och se, jag lever i evigheternas evighet och har nycklarna till döden och helvetet.” Det blir så tydligt vem det är att vi inte ens lägger märke till att han inte nämns vid namn. Det var den uppståndne och förhärligade Jesus som visade sig för honom. När Jesus i brevet till Filadelfia säger att han har Davids nyckel så är det en referens till den första synen där han presenterat sig som den som har nycklarna till döden och helvetet.

Det är också en referens till en händelse i Gamla testamentet: I kung Hiskias administration fanns det en högt uppsatt man vid namn Shebna. Han var en av dem som Hiskia sände ut att förhandla med den assyriske kungens företrädare när Jerusalem blev belägrat på 700-talet. Shebna ges olika titlar i GT:

”förvaltare”, ”överhovmästare” och ”skrivare”. Det innebär att han var satt som förvaltare av rikets tillgångar och hade befogenhet att öppna rikets skattkammare och göra utbetalningar. Profeten Jesaja avslöjar honom som en högmodig man. Han förberedde sin egen begravning genom att hugga ut en högt belägen monumental klippgrav till sin egen ära. Jesaja förkunnade Guds dom över honom: *”Och jag ska stöta bort dig från din plats och från din tjänst ska du bli avsatt. På den dagen ska jag kalla på min tjänare Eljakim, Hilkiás son. Honom ska jag klä i din dräkt, spänna på ditt bälte och lägga din myndighet i hans hand, så att han blir en far för Jerusalems invånare och för Juda hus. Jag ska ge honom nyckeln till Davids hus att bära. När han öppnar ska ingen kunna stänga och när han stänger ska ingen kunna öppna...”* (Jes 22:19-22).

Eljakim är en förebild till Jesus. Och inte bara det, Jesus tillämpar profetian om Eljakim på sig själv. Eljakim skulle få suverän makt över rikets skatter. När han öppnade rikets skattkammare och gjorde utbetalningar var det ingen som skulle kunna hindra det. När han stängde skattkammaren var det ingen som kunde ändra på det heller. Det är förskräckligt om en sådan makt finns hos en högmodig person som bara söker egna fördelar. Å andra sidan, vilken välsignelse då en sådan befogenhet finns hos en man efter Guds sinne.

Jesus har fått Davids nyckel - det är befogenhet över alla skatter i Davids hus, dvs Guds rike. När Jesus öppnar himmelens skattkammare för oss och ger oss liv och salighet så är det ingen som kan stänga. Å andra sidan, när Jesus stänger himlen för någon så är han utan räddning. Bibeln varnar oss att så kan ske när man förkastar honom och envist förhärdar sig mot Guds kallelse.

Det måste ha varit en stor tröst för de förföljda kristna under de första århundradena. Det kunde verka som om det var fienderna som hade nyckeln till döden och helvetet. I alla fall kunde de förfölja och döda de kristna. Det kunde verka som om fienderna hade makt att sätta stopp för Guds välsignelser. Men de förföljda blev försäkrade om att Jesus har Davids nyckel. Då Jesus öppnat dörren till himlens skattkammare för dem så kunde fienderna inte stänga dem ute från Guds andliga och eviga välsignelser.

Än idag gäller detsamma. Jesus har makt att öppna himlen för oss och ge oss himmelrikets skatter. Han ger oss himmelska skatter och andliga gåvor genom sitt ord och sakrament. Dessa himmelska välsignelser kan ingen beröva oss.

Det är också en stor tröst för oss att höra att det inte beror på vår egen kraft om vi ska få del av himmelrikets skatter. Jesus sa: *Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn.* Det

är uppenbart av sammanhanget att Jesus säger dessa tre saker som komplimanger, om jag får uttrycka det så:

- Din kraft är ringa,
- du har hållit fast vid mitt ord
- och inte förnekat mitt namn.

Vad är fördelarna med ringa kraft? Ja, Jesu ord försäkrar oss om att det åtminstone inte beror på våra egna krafter om vi ska få del av himmelrikets skatter. Jesus öppnar dörren till himmelens skatter för människor med ringa kraft.

Jesus lovar att bevara dem som håller fast vid hans ord i prövningens stund som ska komma över hela världen. Jesus säger: *Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet, skall jag bevara dig och rädda dig ur prövningens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov.* Den förföljelse de första kristna blev utsatta för kunde verkligen kallas en prövningens stund. Men Jesus talar här om en prövning som ska komma över hela världen och sätta alla dess invånare på prov.

I Jesu stora undervisning om de yttersta tingen i Matteus 24 använder han en liknelse om tecknen på hans återkomst; många bedragare och bedragare, vi ska få höra stridslarm och rykten om krig, svält och jordbävningar. Han kallar det början på födslovåndorna. Liknelsens mening är att det ska bli värre innan det är över. Prövningens stund som ska sätta alla världens invånare på prov syftar på de svåra tider som ska komma över hela världen strax före hans återkomst. Vi vet inte om den tiden redan är inne. Vi hörde i alla fall i liknelsen om jungfruna att hans ankomst kan väntas vilken timme som helst. Jesus löfte ger oss mod inför dessa svåra prövningar. Jesu löfte ger oss hopp för våra barn. Han lovar att bevara alla som bevarat hans ord. Han lovar att rädda alla sina troende ur prövningens stund. Vi vet knappt vad prövningens stund innebär för oss personligen. Än mindre vet vi hur vi ska bli räddade. Men vi har Jesu löfte på att det ska ske.

Filadelfia låg i en trakt som ofta drabbades av jordbävningar. År 17 i vår tideräkning förstördes stora delar av staden. Kanske stod det kvar någon enstaka pelare medan det övriga låg i spillror. Många av invånarna hade fått lämna staden. Det kan vara bakgrunden till Jesu ord: *Jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona. 12 Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig lämna det. På honom skall jag skriva min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud, och mitt eget nya namn.* Pelarna i Guds tempel i himlen ska aldrig skaka eller falla och ingen ska behöva lämna templet för att det hotar att rasa ihop. Vi ska förbli för evigt i Guds tempel i himlen. Jesus ska göra alla som håller fast vid hans ord till sådana segrare.

Vad innebär det då han säger att han ska skriva Guds namn, och namnet på Guds stad och sitt eget nya namn på dem? När vi skriver namnet på en sak så innebär det att det tillhör mig. Jesus säger med dessa ord att de troende tillhör Gud. Den som håller fast vid Jesu ord tillhör det nya Jerusalem. Det är vårt rätta hem. Jesus ska skriva sitt nya namn på honom. Vad innebär hans nya namn? Ja, i Bibeln innebär namnet något mer än att man heter något. Namnet är en beskrivning av personen. Uppenbarelsebokens beskrivning av Jesus skiljer sig lite från evangeliernas, inte i sak men en annan sida blir betonad. I evangelierna ser vi honom för det mesta som en ödmjuk och fattig tjänare. Han lider och dör i syndares ställe. Men Uppenbarelseboken ger en ny beskrivning av honom. Han är fortfarande det slaktade lammet men han beskrivs nu som en strålande segrare. Han är konungarnas Konung. I en av synerna ser Johannes honom som ryttaren på den vita hästen som drar ut som segerherre för att segra. Han ska göra också oss till segrare. Det är betydelsen av att han ska skriva sitt nya namn på var och en som håller fast vid hans ord och inte förnekar hans namn. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Herre att du bevarar och räddar ditt folk. Vi har ringa kraft men du är stark. Bevara oss vid ditt ord så att vi inte låter oss skrämmas eller bedras utan håller fast vid det. Lär oss se fram emot din återkomst i makt och härlighet. Amen.